

Rok 1892.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1892.

(Zawiera Nr. 69—73.)

69.

Ustawa z dnia 13. marca 1892,

o zawarciu umowy z reprezentacją krajową Austrii powyżej Anizy w przedmiocie stanowczego potrącenia roszczeń c. k. Skarbu do byłych Stanów tego kraju i roszczeń tychże Stanów do c. k. Skarbu, tudzież w przedmiocie roszczeń kraju do wynagrodzenia tak zwanych kosztów wtargnięcia nieprzyjaciół w latach wojen francuskich, nakoniec w przedmiocie tak zwanych pretensyj innwertelskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do zawarcia z reprezentacją krajową Austrii powyżej Anizy umowy podanej w załączce.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Miramar, dnia 13. marca 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

U m o w a,

która między c. k. ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a wydziałem krajowym Austrii powyżej Anizy w imieniu reprezentacji tego kraju z drugiej strony została zawarta w przedmiocie stanowczego potrącenia roszczeń c. k. Skarbu do byłych Stanów Austrii powyżej Anizy i tychże Stanów do c. k. Skarbu, tudzież w przedmiocie roszczeń kraju Austrii powyżej Anizy do wynagrodzenia tak zwanych kosztów wtargnięcia nieprzyjaciół w latach wojen francuskich, nakoniec w przedmiocie uregulowania tak zwanych pretensyj innwertelskich — i opiewa jak następuje:

Artykuł I.

Kraj Austrii powyżej Anizy oświadcza, że wszystkie roszczenia do c. k. Skarbu, które stosownie do złożonego sejmowi krajowemu sprawozdania wydziału krajowego górno-austriackiego z dnia 3. marca 1864, L. 10186 z r. 1863 i wydanej w tej mierze uchwały sejmowej z dnia 13. lutego 1866 u c. k. Rządu były dochodzone a wynikające z wzajemnego potrącenia między c. k. Skarbem a funduszem domowo-stanowym górno-austriackim z czasów ordynacji stanowej, uważa za zaspokojone całkowicie przez kompensatę dokonaną zrzeczeniami się c. k. Rządu, w artykułach III i IV umowy niniejszej wyrażonemi.

W szczególności następujące roszczenia odnośnie do referatu obrachunkowego c. k. Izby kredytowej nadwornej z dnia 10. lutego 1843 za czas od dnia 1. listopada 1781 aż do 31. października 1842 włącznie, uważają się za umorzone przez kompensatę:

- a) Wszelkie pretensye kraju górno-austriackiego z tytułu poniesionych, wyższych od recesowych wydatków na kwaterunek wojska, dostaw wojskowych, dostarczenia podwód, kosztów urzędzenia koszar i szpitali, tudzież z tytułu wszelkich innych świadczeń dla wojska;
- b) wszelkie pretensye kraju z tytułu płacenia skarbowi przez kasę domowo-stanową odsetek od długu stanowego;
- c) wszelkie pretensye kraju z tytułu zajmowania się poborem podatków skarbowych i dochodów niestałych;
- d) pretensye kraju do zwrotu rozmaitych wydatków na rachunek c. k. Skarbu i funduszków administracyjnych przez kasę domowo-stanową poniesionych, które w powyższym referacie obrachunkowym z dnia 10. lutego 1843 są wyszczególnione lub któreby z podobnych tytułów, odnoszących się do poddanego obrachunkowi peryodu 1781 aż do 1842 mogły się jeszcze później pojawić.

Artykuł II.

Kraj Austria powyżej Anizy zrzeka się wszelkich jakiegokolwiek bądź rodzaju roszczeń do wynagrodzenia kosztów wtargnięcia nieprzyjaciół w latach wojen 1800—1801, 1805—1806 i 1809—1810, licząc do nich także tak zwane pretensye etapowe i szpitalne z roku 1809 a w szczególności także tak zwane „koszta francuskie“, to jest wydatki poniesione na potrzeby wojsk francuskich w czasie od zawarcia pokoju w Pressburgu i w Wiedniu aż do zupełnego opuszczenia kraju przez te wojska. Reprezentacja kraju oświadcza więc, że odstępuje bez zastrzeżenia od wszelkich pretensyj do c. k. Rządu czynionych pod tym względem po części przy ogólnem wzajemnem potrąceniu, po części oddzielnie stosownie do sprawozdania wydziału krajowego z dnia 9. listopada 1865, L. 7751 i uchwały sejmu krajowego z dnia 13. lutego 1866.

Artykuł III.

Natomiast c. k. Rząd imieniem c. k. Skarbu zrzeka się wszelkich, z funduszków państwa w powyższym okresie obrachunkowym 1781—1842 stanom górno-austriackim po części za obli-

ganych, oprocentowanych i nieoprocentowanych pożyczek, po części za kwitami udzielonych zaliczek, jakoteż wpływów z podatków skarbowych i dochodów niestałych, które stany na rachunek c. k. Skarbu pobierały; oświadcza, że stanowczo ustępuje należyłości skarbowej, która z obrachunku wypadła i według powyższego referatu obrachunkowego z dnia 10. lutego 1843 wynosiła 401.088 zł. 07 kr. monetą konwencyjną następnie zaś na 399.117 zł. 40½ kr. monetą konwencyjną została sprostowana, a względnie że z tytułu tego obrachunku nie będzie już rościł sobie żadnych pretensyj do kraju Górnej Austrii.

Artykuł IV.

O ile między wzajemnymi roszczeniami w artykule I i w artykule III umowy niniejszej wzmiankowanymi, znajdują się także pretensye kapitałowe oprocentowane, a odsetki od nich zalegają, strony kontraktujące zgodziły się, że oprocentowanie to uważane być ma za zamknięte, wzajemnie wyrównane i wygasłe z końcem 1890 roku. Przeto suma roczna brutto 3384 zł. 70½ c. wal. austr., a po strąceniu podatku netto 3046 zł. 22½ c. wal. austr., którą c. k. Rząd według rachuby górno-austriackiego wydziału długów krajowych a względnie z tytułu uczestnictwa c. k. Skarbu w oprocentowaniu długu górno-austriackiego domowo-stanowego, aż dotąd jeszcze płaci krajowi Austrii powyżej Anizy, a która odnosi się właśnie do długu oprocentowanego w artykule III wzmiankowanego, jaki stany górno-austriackie winny są c. k. Skarbowi, nie będzie już płacona od tego samego terminu, to jest od końca 1890 roku.

Nadto oświadcza c. k. Rząd, że w interesie zupełnego wzajemnego wyrównania zrzeka się wszelkich roszczeń do zwrotu odnośnie do sum rocznych z powyższego tytułu aż do końca 1890 roku krajowi Austrii powyżej Anizy ze skarbu państwa płaconych.

Artykuł V.

C. k. Skarb zobowiązuje się zapłacić krajowi Górnej Austrii, jak tylko umowa niniejsza nabędzie mocy prawa, sumę ryczałtową 260.000 zł. z wyłączeniem wszelkiego jej podwyższenia, na umorzenie pretensyj Bawarii, odnoszących się do czasu jej zwierzchnictwa nad częściami kraju odstąpionemi Austrii, to jest tak zwanych pretensyj innwertelskich, o ile ich prawomocność daje się udowodnić a natomiast kraj Górna Austria zobowiązuje się uwolnić c. k. Skarb od tych pretensyj a tem samem ochronić skarb w obec wszelkich roszczeń takich wierzyteli od procesów i szkody.

Artykuł VI.

Umowa niniejsza spisana będzie w dwóch egzemplarzach jednobrzmiących nieostęplowanych, podpisem c. k. Ministra skarbu, tudzież starosty krajowego i dwóch członków wydziału krajowego arcyksięstwa górno-austriackiego opatrzonych, z których jeden zachowywany być ma w c. k. ministerstwie skarbu a drugi u reprezentacji krajowej arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy.

70.**Obwieszczenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. kwietnia 1892,**

uwiadamiające, że w Alzacyi - Lotaryngii przesiedlne nie jest pobierane.

Odnosnie do artykułu 4go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 142), według którego przesiedlne może być pobierane tylko przy stosowaniu wzajemności, ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu podaje niniejszem do wiadomości, że stosownie do memoriału ministerstwa dla Alzacyi-Lotaryngii, oddziału sprawiedliwości i wyznań, ustawa francuska z dnia 14. lipca 1819, którą prawo obczyzny i przesiedlnego (droit d'aubaine et de détraction) zostało zniesione, obowiązuje nadal bez zmiany w Alzacyi-Lotaryngii.

Schönborn r. w.

71.**Rozporządzenie ministerstwa handlu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 13. kwietnia 1892,**

którym stwierdza się, że butelki do piwa z tak zwanem zamknięciem patentowem nie podlegają obowiązkowi umieszczania na nich znaku sprawdzenia i oznaczania pojemności.

Butelki do piwa, zamknięte zapomocą zatyczki porcelanowej osadzonej w kauczuku na obłaku drucianym ruchomym, chociaż nie mogą być uważane

za naczynia zamknięte w myśl §. 1go rozporządzenia z dnia 6. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 171) o uregulowaniu handlu piwem butelkowem, to jednak, równie jak naczynia szczelnie zamknięte, w §. 2 rozporządzenia z dnia 30. czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 75) wzmiankowane, nie podlegają obowiązkowi umieszczania na nich znaku sprawdzenia i oznaczania pojemności, o ile piwo nie jest w takich butelkach sprzedawane według miary litrowej.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

72.**Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 2. maja 1892,**

którym „ekstrakt winny“ przez firmę Karol Filip Polak w Pradze wyrabiany, zostaje zakazany.

Ponieważ „ekstrakt winny“, wyrabiany przez firmę Karol Filip Pollak w Pradze, okazał się według opinii najwyższej Rady zdrowia szkodliwym dla zdrowia jako działający niekorzystnie na narządy trawienia, przeto na zasadzie postanowienia §. 6go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1866 (Dz. u. p. Nr. 54), zabrania się w ogólności wyrobu tudzież sprzedaży i rozsprzedaży tego przedmiotu.

Taaffe r. w.

Bacquehem r. w.

73.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. maja 1892,**

tyczące się przyłączenia gmin miejscowych Japons i Goslarn z Zettenreithem do okręgu Sądu powiatowego geraskiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy miejscowe Japons i Goslarn z Zettenreithem od okręgu Sądu powiatowego raabskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego geraskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1893.

Schönborn r. w.

